

Předkládaná práce se zaměřuje na rozbor dvou hlavních pramenů: soudní knihy s trhovými zápisy a seznamů novoměšťanů které byly vedeny mezi v letech 1324 až 1393. Text je rozdělen do několika kapitol. Vedle popisu a představení obou hlavních typů pramenů je podrobena kritice základní literatura a představena použitá metoda: sociální topografie.

Sledování trhů se staroměstskými nemovitostmi (zejména domy a venkovskými statky) umožnilo nastínit prostorovou mobilitu, včetně základního topografického obrazu města a jeho proměn. Pozornost byla věnována jak topografickému obrazu Židovského Města, které tvořilo významnou součást středověkého městského areálu, tak soužití křesťanů a Židů uvnitř města. Rozbor seznamu novoměšťanů naopak dovolil pozorovat některé aspekty městského přistěhovalectví. To je obecně považováno nejen za indikátor hospodářského vývoje města, ale umožňuje také sledovat demografické krize městské společnosti. Vzhledem k tomu, že se za každého novoměšťana musel zaručit věřitel, seznamy do města nově příchozích měšťanů naznačují také vazby a vztahy mezi osobami. Ve vzácných případech pak lze propojit údaje soudní knihy a seznamů novoměšťanů, v nichž jsou doložitelné úzké přátelské vazby mezi měšťany. Na případě vztahu rychtářů a jejich písařů naopak na povrch zřetelně vyplývají ve městě rozšířené klientské vztahy. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že věrné služby umožňovaly schopným jedincům sociální vzestup a následné proniknutí mezi plnoprávné měšťany. Oba prameny zároveň umožňují postihnout jak národnostní vývoj města ve 14. století, sociabilitu a sociální mobilitu středověkého člověka, tak například zpřesnit naše povědomí o postavení žen uvnitř středověké městské society. Opravdu pouze ve vzácných případech je na jejich základě možno pozorovat základní podmínky úspěšné integrace příchozích do staroměstské společnosti.